

Α. ΤΟ ΕΡΓΟ

ΤΙΤΛΟΣ: «Θα πάρω μίαν ανηφοριά...»

Το έργο είναι βασισμένο στο ομώνυμο ποίημα του Ευαγόρα Παλληκαρίδη που εντάχθηκε στις αντάρτικες ομάδες της ΕΟΚΑ και πρωτοστάτησε στον αγώνα κατά της αγγλικής επικυριαρχίας της Κύπρου. Απαγχονίστηκε από τους Άγγλους το 1957. Το όραμα της ελευθερίας και η αυτοθυσία του μαθητή Ευαγόρα με ενέπνευσαν και προσπάθησα να αποδώσω τα ιδανικά του ήρωα.

Τα κατάλευκα βουνά και μονοπάτια είναι ο χειμώνας που υπάρχει γύρω του, αλλά και στην ίδια του την ψυχή. Το νησί με τα σπίτια είναι ότι αφήνει πίσω του, γονείς, συγγενείς, συμμαθητές. Ο Άγγελος ψηλά είναι η Ελευθερία και η λύτρωση που προσμένει για την αγαπημένη του πατρίδα, την Κύπρο. Υπέρτατη αξία για τον Παλληκαρίδη είναι τα ιδανικά της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας των λαών που όταν καταπατούνται, απαιτούν αγώνες. Η θυσία του ως γίνει παράδειγμα.

Β. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Θα πάρω μίαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια
να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά.
Θ' αφήσω αδέρφια συγγενείς, τη μάνα, τον πατέρα
μέσ' τα λαγκάδια πέρα και στις βουνοπλαγιές.
Ψάχνοντας για τη Λευτεριά θα 'χω παρέα μόνη
κατάλευκο το χιόνι, βουνά και ρεματιές,
Ίσα κι αν είναι χειμνιά, θα 'ρθεί το καλοκαίρι
τη Λευτεριά να φέρει σε πόλεμ και χωριά.
Θα πάρω μίαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια
να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά.
Τα σκαλοπάτια θ' ανέβω, θα μπω σ' ένα παλάτι,
το ξέρω θαν απάτη, δεν θαν αληθινό.
Μεσ' το παλάτι θα χυρνώ ύπου να βρω το θρόνο,
Βασίλισσα μια μόνον να κάθεται σ' αυτό.
Κόρη πανύρια θα τής πω, άνοιξε τα φτερά σου
και πάρε με κοτσά σου, μονάχα αυτό ζητώ.
Γεία σας παλιοί σφμαθιταί. Τα τελευταία λόγια
τα γράφω σήμερα για σας.
Κι όποιος θελήσει για να βρει ένα χαμένο
αδελφό, ένα παλιό του ψίλο, ας πάρει μίαν
ανηφοριά ας πάρει μονοπάτια να βρει τα
σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά.
Με την ελευθερία μαζί, μπορεί να βρει και
μένα. Αν ζω, θα μ' βρει εκεί.

Ευαγόρας Παλληκαρίδης